

SLOVO

jeden jednomu

JEDENÁCTÝ DÍL

JEDENÁCTÝ DÍL

Studium ve dvou:
dvacátá až dvacátá první
kapitola Janova
evangelia

SLOVO

jeden jednomu

PROMISE CZ
IMPULS K RŮSTU

Věřili byste tomu?

Jan 20

Došli jsme do chvíle, kdy uvidíme, jak Ježíš vstal z mrtvých.

Je to klíčový okamžik a při čtení 20. kapitoly je potřeba si odpovědět na dvě otázky:

- 1) Vstal Ježíš opravdu z mrtvých?
- 2) Co to znamená?

Kapitola 20

- 1 Ráno prvního dne v týdnu šla Marie Magdaléna ještě za tmy k hrobu. Když uviděla kámen odvalený od hrobu,
- 2 běžela k Šimonu Petrovi a k dalšímu učedníkovi, kterého měl Ježíš rád, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho dali!“
- 3 Petr se zvedl a spolu s tím druhým učedníkem vyrazili k hrobu.
- 4 Běželi společně, ale ten druhý učedník Petra předběhl a dorazil k hrobu první.
- 5 Naklonil se dovnitř, spatřil ležící plátna, ale dovnitř nešel.

Stalo se to doopravdy?

⁶ Po něm dorazil Šimon Petr. Vešel do hrobu a spatřil ležící plátna.

⁷ Rouška, která mu přikrývala hlavu, však nebyla mezi plátny; ležela svinutá zvlášť.

⁸ Když potom vešel i ten druhý učedník, který dorazil k hrobu jako první, uviděl a uvěřil.

⁹ (Ještě totiž nerozuměli Písmu, svědčícímu, že musí vstát z mrtvých.)

¹⁰ A tak se ti učedníci vrátili zpět.

Jan uvádí minimálně čtyři oblasti důkazů, aby nám ukázal, že Ježíš opravdu vstal z mrtvých:

- Detailní vyprávění očitých svědků
- Poznámky, kterými ukazuje, že učedníci to nečekali
- Důkazy, že to byl ten samý Ježíš
- Příběh Tomáše

Jaké detaily uvádí Jan ve verších 1–10,

aby ukázal, že se to opravdu stalo?

v. 1: ... ještě za tmy

v. 2: ... běžela

v. 4: Běželi společně...

v. 4: ... ten druhý učedník Petra předběhl

v. 5: ... spatřil ležící plátna

v. 7: Rouška, která mu přikrývala hlavu ... ležela svinutá zvlášť.

To je jasné svědectví očitého svědka – a to jsme se zatím podívali jen na verše 1–10!

11 Marie ale zůstala venku u hrobu a plakala. V pláči se naklonila do hrobu

12 a na místě, kde předtím leželo Ježíšovo tělo, uviděla sedět dva anděly v bílém rouchu, jednoho u hlavy a druhého u nohou.

13 „Proč pláčeš, ženo?“ zeptali se jí. „Vzali mého Pána a nevím, kam ho dali,“ odpověděla.

14 Po těch slovech se obrátila a uviděla tam stát Ježíše (nevěděla ale, že je to on).

15 „Proč pláčeš, ženo?“ zeptal se jí Ježíš. „Koho hledáš?“ V domnění, že je to zahradník, odpověděla: „Pane, jestli jsi ho odnesl ty, řekni mi, kam jsi ho dal, ať si ho mohu odnést.“

16 „Marie!“ řekl jí Ježíš. Obrátila se a zvolala hebrejsky: „Rabboni!“ (což znamená „Učiteli“).

17 „Nedrž mě,“ řekl jí Ježíš. „Ještě jsem nevystoupil ke svému Otci. Jdi ale k mým bratrům a vyříd' jim: ‚Vystupuji ke svému Otci a k vašemu Otci, ke svému Bohu a k vašemu Bohu.‘“

18 Marie Magdaléna pak šla a zvěstovala učedníkům, že viděla Pána a co jí řekl.

19 Večer téhož dne, onoho prvního dne v týdnu, se učedníci kvůli strachu z židovských představených sešli za zavřenými dveřmi. Vtom přišel Ježíš, postavil se doprostřed a řekl jim: „Pokoj vám.“

²⁰ Po těch slovech jim ukázal své ruce i bok. Učedníci byli šťastní, že vidí Pána.

²¹ „Pokoj vám,“ opakoval Ježíš. „Jako mě poslal Otec, i já posílám vás.“

²² Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého.“

²³ Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny; komu je zadržíte, tomu jsou zadrženy.“

²⁴ Když tehdy mezi ně Ježíš přišel, jeden z Dvanácti, Tomáš zvaný Dvojče, tam nebyl.

²⁵ Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ „Dokud nevidím stopu hřebů v jeho rukou,“ odpověděl jim, „dokud

prstem nesáhnu tam, kde byly hřeby, dokud nevloším ruku do jeho boku, nikdy neuvěřím.“

²⁶ O týden později byli jeho učedníci znovu uvnitř a Tomáš s nimi. Dveře byly zavřené, ale Ježíš přišel a postavil se doprostřed se slovy: „Pokoj vám.“

²⁷ Potom řekl Tomášovi: „Polož sem prst. Podívej se na mé ruce. Natáhni ruku a vlož mi ji do boku. Přestaň být nevěřící a začni věřit.“

²⁸ „Můj Pán a můj Bůh!“ zvolal Tomáš.

²⁹ „Uvěřil jsi, protože jsi mě viděl,“ řekl mu Ježíš. „Blaze těm, kteří neviděli, a uvěřili.“

³⁰ Ježíš ovšem před svými učedníky vykonal i mnoho jiných znamení, která v této knize nejsou zapsána.

³¹ Tato jsou ale zapsána, abyste uvěřili, že Ježíš je Mesiáš, Boží Syn, a abyste skrze víru měli život v jeho jménu.

Jak víme, že učedníci nečekali,
že Ježíš vstane z mrtvých?

Marie si myslí, že Ježíšovo tělo někdo vzal...

v. 2b: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho dali!“

v. 13: „Vzali mého Pána a nevím, kam ho dali.“

Učedníci nechápou, co se děje.

v. 9: Nerozuměli Písmu, svědčícímu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

Marie se domnívá, že Ježíš je zahradník. **v. 15**

Ani Tomáš evidentně nečekal, že by Ježíš vstal z mrtvých!

Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ „Dokud neuvidím stopu hřebů v jeho rukou,“ odpověděl jim, „dokud prstem nesáhnu tam, kde byly hřeby, dokud nevložím ruku do jeho boku, nikdy neuvěřím.“ **v. 25**

¹ Ráno prvního dne v týdnu šla Marie Magdaléna ještě za tmy k hrobu. Když uviděla kámen odvalený od hrobu,

⁵ Naklonil se dovnitř, spatřil ležící plátna, ale dovnitř nešel.

⁷ Rouška, která mu přikrývala hlavu, však nebyla mezi plátny; ležela svinutá zvlášť.

¹⁶ „Marie!“ řekl jí Ježíš. Obrátila se a zvolala hebrejsky: „Rabboni!“ (což znamená „Učiteli“).

¹⁸ Marie Magdaléna pak šla a zvěstovala učedníkům, že viděla Pána a co jí řekl.

²⁰ Po těch slovech jim ukázal své ruce i bok. Učedníci byli šťastní, že vidí Pána.

Jak z těchto veršů vidíme, že je to opravdu Ježíš, který vstal z mrtvých? Tedy že to nebyl někdo jiný nebo že nikdo nevyměnil tělo?

v. 1 Marie: „kámen odvalený od hrobu“

v. 5 Petr a další učedníci: „Naklonil se dovnitř, spatřil ležící plátna...“

v. 7 „Rouška ... ležela svinutá zvlášť.“

v. 16 Marie: „Učiteli!“

v. 18 „viděla jsem Pána.“

v. 20 Učedníci: „Po těch slovech jim ukázal své ruce i bok. Učedníci byli šťastní, že vidí Pána.“

Jaký další důkaz najdeme v příběhu o Tomášovi?

Lidé někdy pochybují o tom, že to byl stejný Ježíš, který byl ukřižován. Ale Ježíš má v ruce a nohou díry, které jeho totožnost dokládají.

²⁷ Potom řekl Tomášovi: „Polož sem prst. Podívej se na mé ruce. Natáhni ruku a vlož mi ji do boku. Přestaň být nevěřící a začni věřit.“

²⁸ „Můj Pán a můj Bůh!“ zvolal Tomáš.

Jan uvádí jasné svědectví očitého svědka Ježíšova vzkříšení. Když ho nepřijmeme, jak celou věc vysvětlíme?

Pokud bychom se domnívali, že Ježíš ve skutečnosti nezemřel, ale jen omdlel a v hrobě se probрал, museli bychom věřit, že:

- Zkušeni římskí popravčí svou práci neodvedli řádně – a tím riskovali, že budou sami popraveni.
- Z Ježíšova boku nevytekla krev a voda (což je z pohledu medicíny dokladem smrti).
- Josef a Nikodém si nevšimli, že je Ježíš naživu, když ho balzamovali.
- Bez jídla a vody a po brutálním mučení, včetně rány kopím, se prostě probрал a vepamatoval.
- Byl pak dostatečně silný, aby sám dokázal odvalit obrovský kámen od hrobu směrem nahoru do svahu.
- Unikl, aniž by si strážé něčeho všimli, případně strážé přemohl.
- Dokázal pak přesvědčit své učedníky, že vstal z mrtvých!

To by si vyžadovalo mnohem více víry než přijetí Janova vyprávění, nemyslíte?

Jak jinak byste vysvětlili prázdný hrob a rostoucí víru učedníků?

- Římané neměli krádeží těla co získat, židé také ne. Obě skupiny chtěly, aby byl Ježíš mrtvý.

Kdyby odnesli tělo, vyvrátili by zprávy učedníků o vzkříšení tím, že by ho všem ukázali!

- Ani učedníci neměli z krádeže těla žádný prospěch.

Všichni položili život za to, že lidem říkali, že Ježíš vstal z mrtvých. Všichni až na jednoho zemřeli strašnou smrtí za to, že hájili tuto pravdu! Kdyby šlo o podvod, určitě by to alespoň jeden z nich přiznal.

Učedníci se báli, vzkříšení neočekávali, vzdali se všech nadějí. Nemohlo to tedy ani být naplnění nějakých zbožných představ.

Co to znamená?

⁹ (Ještě totiž nerozuměli Písmu,
svědčícímu, že musí vstát
z mrtvých.)

● **Žalm 16,10**: „Nenecháš v hrobě
duši mou, nevydáš jámě svého
věrného!“

● **Izajáš 53,11**: „Po svém utrpení však světlo
uvidí a bude nasycen. Můj spravedlivý
služebník mnohé ospravedlní; jejich viny
vezme na sebe.“

¹⁷ „Nedrž mě,“ řekl jí Ježíš. „Ještě jsem
nevystoupil ke svému Otci. Jdi ale k mým
bratrům a vyříd jim: ‚Vystupuji ke svému
Otcí a k vašemu Otci, ke svému Bohu
a k vašemu Bohu.‘“

Ježíš svým učedníkům postupně vysvětluje význam
svého vzkříšení.
9. verš ukazuje, že učedníci zatím nechápou, oč při
vzkříšení jde.

Co má Jan na mysli, když
v 9. verši mluví o „Písmu“?

Ježíšovu vzkříšení skutečně
porozumíme, když lépe
pochopíme Starý zákon.

v. 17 ukazuje, že Marie se
pořád má co učit!

Co myslí Ježíš tím, když Marii
říká: „Nedrž mě“?

- Za prvé – Ježíšova slova určená Marii
znamenají, že jeho fyzické dílo na zemi je
dokončeno.
Mohli bychom ho parafrázovat takto:
„Nechovej se ke mně, jako bych měl tady dole
ještě nějakou práci – dokončil jsem ji a teď mě
musíš nechat jít k mému Otci.“
- Za druhé – Ježíšovo poselství pro jeho
učedníky znamená, že jeho dílo je hotové!

- Za třetí – Ježíšova slova o příslušnosti k Boží rodině znamenají, že jeho dílo je opravdu hotové – protože nás přivedl do Boží rodiny, jak slíbil v Janovi 1,12:

„Ale těm, kteří ho přijali, dal právo být Božími dětmi – všem těm, kdo věří v jeho jméno.“

Ježíšovo dílo je opravdu dokončeno – nyní může říct: „Vystupuji ke svému Otci a k vašemu Otci, ke svému Bohu a k vašemu Bohu.“

v. 17

To vysvětluje, co řekl už dřív:

Jan 16,26-27:

„V ten den budete prosit v mém jménu a neříkám, že budu prosit Otce za vás. Sám Otec vás totiž miluje, protože jste milovali mě a uvěřili jste, že jsem vyšel od Boha.“

Po Ježíšově smrti a vzkříšení mají lidé plný a bezplatný přístup do Boží rodiny. Můžeme mít právo být v Boží rodině.

Neměli bychom upadnout do pasti představy, že Ježíš musí na zemi vykonat ještě něco víc, abychom se mohli stát členy jeho rodiny. Nejsou potřeba nové zázraky nebo znamení, další práce nové skupiny kněží v náboženských budovách, přinášení nových obětí. Ježíšova smrt na kříži dosáhla všeho potřebného. Není nic dalšího, co by měl Ježíš nebo my udělat!

19 Večer téhož dne, onoho prvního dne v týdnu, se učedníci kvůli strachu z židovských představených sešli za zavřenými dveřmi. Vtom přišel Ježíš, postavil se doprostřed a řekl jim: „Pokoj vám.“

20 Po těch slovech jim ukázal své ruce i bok. Učedníci byli šťastní, že vidí Pána.

21 „Pokoj vám,“ opakoval Ježíš. „Jako mě poslal Otec, i já posílám vás.“

22 Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého.“

Ježíš dál trpělivě vysvětluje význam svého vzkříšení.

Ježíš říká: „Pokoj vám!“

Proč je to tak důležité?

Vzpomeňte si na slova, která Ježíš učedníkům řekl dříve v horní místnosti:

Jan 14,27: „Odkazuji vám pokoj, svůj pokoj vám dávám; já dávám jinak, než jak dává svět. Nermaňte se v srdcích a nemějte strach.“

Jan 16,33: „Toto vše jsem vám pověděl, abyste ve mně našli pokoj. Na světě zakoušíte soužení, ale buďte stateční – já jsem přemohl svět.“

Co Ježíš

nyní nabízí?

Když ukřižovaný a vzkříšený Ježíš odpustil lidem hříchy, mají nyní přístup k Božímu pokoji! (v. 19-21)

A co znamená to, že na ně Ježíš dechl a řekl jim, že přijímají Ducha?

Duch svatý na učedníky sestoupí o 40 dní později při události, které říkáme Letnice (čteme o tom v knize Skutků). Ale stejně jako když jim Ježíš umýval nohy, aby ukázal, co se stane na kříži, i to, že na ně dechl, je obrazem toho, co se teprve stane o Letnicích.

Tento obraz má ukázat, že po Ježíšově smrti na kříži a vzkříšení mohou učedníci jako lidé, kterým je odpuštěno a kteří jsou očištěni, přijmout Ducha svatého.

²³ Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny; komu je zadržíte, tomu jsou zadrženy.“

Jan 14,25-26: „To vše jsem vám říkal, dokud jsem žil u vás. Avšak Utěšitel, ten Duch svatý, kterého Otec pošle v mém jménu, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.“

Jan 16,12-15: „Ještě vám mám mnoho co říci, ale teď to nemůžete unést. Až ale přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy. Nebude totiž mluvit sám od sebe, ale řekne vše, co uslyší – oznámí vám i věci budoucí. On mě oslaví, neboť vám oznámí, co přijme ode mě. Všechno, co má Otec, je mé. Proto jsem řekl, že vám oznámí, co přijme ode mě.“

Co má Ježíš na mysli v 23. verši?

Vzpomínáte si, že Ježíš slíbil, že když na apoštoly sestoupí Duch, bude je všemu učit a připomínat jim všechno, co Ježíš říkal?

To je klíčem k pochopení slov o tom, že apoštolové budou „odpouštět hříchy“. Hříchy samozřejmě může odpouštět jen Ježíš, ale když budou apoštolové říkat druhým dobrou zprávu o Ježíši, Duchem inspirované slovo má moc vést lidi k němu a jeho odpuštění.

²⁴ Když tehdy mezi ně Ježíš přišel, jeden z Dvanácti, Tomáš zvaný Dvojče, tam nebyl.

²⁵ Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ „Dokud neuvidím stopu hřebů v jeho ruce,“ odpověděl jim, „dokud prstem nesáhnu tam, kde byly hřeby, dokud nevložím ruku do jeho boku, nikdy neuvěřím.“

²⁶ O týden později byli jeho učedníci znovu uvnitř a Tomáš s nimi. Dveře byly zavřené, ale Ježíš přišel a postavil se doprostřed se slovy: „Pokoj vám.“

²⁴ Potom řekl Tomášovi: „Polož sem prst. Podívej se na mé ruce. Natáhni ruku a vlož mi ji do boku. Přestaň být nevěřící a začni věřit.“

²⁸ „Můj Pán a můj Bůh!“ zvolal Tomáš.

²⁹ „Uvěřil jsi, protože jsi mě viděl,“ řekl mu Ježíš. „Blaze těm, kteří neviděli, a uvěřili.“

Poslední část Ježíšova vysvětlení najdeme v jeho rozhovoru s Tomášem.

Co je Tomášův hlavní problém?

Nevěří slovům ostatních učedníků. Dokud neuvidí Ježíše, neuvěří, že vstal z mrtvých.

Co udělá Tomáš, když Ježíše uvidí?

Uvěří! **v. 28**

Věříme slovům apoštolů?

Pokud ano, Ježíš říká, že budeme požehnáni. **v. 29**

³⁰ Ježíš ovšem před svými učedníky vykonal i mnoho jiných znamení, která v této knize nejsou zapsána.

³¹ Tato jsou ale zapsána, abyste uvěřili, že Ježíš je Mesiáš, Boží Syn, a abyste skrze víru měli život v jeho jménu.

Shrnutí

Co jsme viděli?

Ke vzkříšení opravdu došlo. Existují očití svědci a je to historická událost, kterou ani Římané ani Židé nedokázali vyvrátit!

To znamená:

- 1) Ježíšovo dílo je dokončeno – proto ho nemáme zadržovat na zemi, ale milovat ho jako Boha Stvořitele.
- 2) Můžeme najít pokoj s Bohem – prostřednictvím učení apoštolů o Ježíši.
- 3) Neměli bychom o Ježíši pochybovat! Slovům apoštolů je možné důvěřovat a Bůh nám požehná, když jim budeme věřit.
- 4) Ježíš je Bůh – a Tomáš reagoval správně – „Můj Pán a můj Bůh!“

Proč to vše Jan zapsal?

Abychom věřili Ježíši. **v. 31**

Co se stane, když budeme věřit Ježíši?

Budeme mít život v jeho jménu. **v. 30-31**

Jan 20

¹Ráno prvního dne v týdnu šla Marie Magdaléna ještě za tmy k hrobu. Když uviděla kámen odvalený od hrobu, ²běžela k Šimonu Petrovi a k dalšímu učedníkovi, kterého měl Ježíš rád, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho dali!“ ³Petr se zvedl a spolu s tím druhým učedníkem vyrazili k hrobu. ⁴Běželi společně, ale ten druhý učedník Petra předběhl a dorazil k hrobu první. ⁵Naklonil se dovnitř, spatřil ležící plátina, ale dovnitř nešel. ⁶Po něm dorazil Šimon Petr. Vešel do hrobu a spatřil ležící plátina. ⁷Rouška, která mu přikrývala hlavu, však nebyla mezi plátny; ležela svinutá zvlášť. ⁸Když potom vešel i ten druhý učedník, který dorazil k hrobu jako první, uviděl a uvěřil. ⁹(Ještě totiž nerozuměli Písmu, svědčícímu, že musí vstát z mrtvých.) ¹⁰A tak se ti učedníci vrátili zpět. ¹¹Marie ale zůstala venku u hrobu a plakala. V pláči se naklonila do hrobu ¹²a na místě, kde předtím leželo Ježíšovo tělo, uviděla sedět dva anděly v bílém rouchu, jednoho u hlavy a druhého u nohou. ¹³„Proč pláčeš, ženo?“ zeptali se jí. „Vzali mého Pána a nevím, kam ho dali,“ odpověděla. ¹⁴Po těch slovech se obrátila a uviděla tam stát Ježíše (nevěděla ale, že je to on). ¹⁵„Proč pláčeš, ženo?“ zeptal se jí Ježíš. „Koho hledáš?“ V domnění, že je to zahradník, odpověděla: „Pane, jestli jsi ho odnesl ty, řekni mi, kam jsi ho dal, ať si ho mohu odnést.“ ¹⁶„Marie!“ řekl jí Ježíš. Obrátila se a zvolala hebrejsky: „Rabboni!“ (což znamená „Učitel“). ¹⁷„Nedrž mě,“ řekl jí Ježíš. „Ještě jsem nevystoupil ke svému Otci. Jdi ale k mým bratrům a vyříd' jim: „Vystupuji ke svému Otci a k vašemu Otci, ke svému Bohu a k vašemu Bohu.““ ¹⁸Marie Magdaléna pak šla a zvěstovala učedníkům, že viděla Pána a co jí řekl. ¹⁹Večer téhož dne, onoho prvního dne v týdnu, se učedníci kvůli strachu z židovských představených sešli za zavřenými dveřmi.

Vtom přišel Ježíš, postavil se doprostřed a řekl jim: „Pokoj vám.“ ²⁰Po těch slovech jim ukázal své ruce i bok. Učedníci byli šťastní, že vidí Pána. ²¹„Pokoj vám,“ opakoval Ježíš. „Jako mě poslal Otec, i já posílám vás.“ ²²Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. ²³Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpustěny; komu je zadržíte, tomu jsou zadrženy.“ ²⁴Když tehdy mezi ně Ježíš přišel, jeden z Dvanácti, Tomáš zvaný Dvojče, tam nebyl. ²⁵Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ „Dokud neuvidím stopu hřebů v jeho ruce,“ odpověděl jim, „dokud prstem nesáhnou tam, kde byly hřeby, dokud nevložím ruku do jeho boku, nikdy neuvěřím.“ ²⁶O týden později byli jeho učedníci znovu uvnitř a Tomáš s nimi. Dveře byly zavřené, ale Ježíš přišel a postavil se doprostřed se slovy: „Pokoj vám.“ ²⁷Potom řekl Tomášovi: „Polož sem prst. Podívej se na mé ruce. Natáhni ruku a vlož mi ji do boku. Přestaň být nevěřící a začni věřit.“ ²⁸„Můj Pán a můj Bůh!“ zvolal Tomáš. ²⁹„Uvěřil jsi, protože jsi mě viděl,“ řekl mu Ježíš. „Blaze těm, kteří neviděli, a uvěřili.“ ³⁰Ježíš ovšem před svými učedníky vykonal i mnoho jiných znamení, která v této knize nejsou zapsána. ³¹Tato jsou ale zapsána, abyste uvěřili, že Ježíš je Mesiáš, Boží Syn, a abyste skrze víru měli život v jeho jménu.

Příště...

A co teď?

Slovo pro svět...

Jan 21

V celém Janově evangeliu vidíme, že kdykoli se odehraje nějaký zázrak, následuje vysvětlení. Nemusíme hádat, co zázrak znamená – Ježíš nám to jasně řekl!
Co bychom tedy měli čekat u posledního zázraku?
Totéž!

A přesně to vidíme:

Verše 1-14 – zázrak

Verše 15-19 – vysvětlení

Kapitola 21

- ¹ Potom se Ježíš znovu ukázal učedníkům u Tiberiánského jezera. Stalo se to takto:
- ² Šimon Petr, Tomáš zvaný Dvojče, Natanael z Kány Galilejské, synové Zebedeovi a další dva jeho učedníci byli spolu.
- ³ „Jdu na ryby,“ řekl jim Šimon Petr. „Půjdeme s tebou,“ odpověděli. A tak šli a nastoupili na loď. Té noci ale nic nechytli.
- ⁴ Za svítání stál na břehu Ježíš (učedníci ale nevěděli, že je to on).
- ⁵ „Nemáte něco k jídlu, hoši?“ zavolal na ně. „Nemáme,“ odpověděli.

⁶ „Hodte síť napravo od lodi a něco najdete,“ řekl jim. Hodili tedy síť a už ji ani nemohli utáhnout, kolik v ní bylo ryb.

⁷ Učedník, kterého Ježíš miloval, tehdy řekl Petrovi: „To je Pán!“ Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, oblékl si plášť (protože byl svlečený) a vrhl se do vody.

⁸ statní učedníci pak připluli s lodí (nebyli totiž daleko od břehu, jen asi dvě stě loket) a táhli tu síť s rybami.

⁹ Když vystoupili na břeh, uviděli rozdělaný oheň a na něm rybu a chléb.

¹⁰ Ježíš jim řekl: „Přineste trochu ryb, které jste teď nalovili.“

¹¹ Šimon Petr tedy šel a vytáhl na břeh plnou síť – 153 velkých ryb! A přestože jich bylo tolik, síť se neroztrhla.

¹² „Pojďte snídat,“ řekl jim Ježíš. Nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ protože věděli, že je to Pán.

¹³ Ježíš přistoupil, vzal chléb a podával jim ho a podobně i rybu.

¹⁴ Tak se Ježíš už potřetí po svém zmrtvýchvstání ukázal učedníkům.

¹⁵ Po snídani se Ježíš zeptal Šimona Petra: „Šimone Janův, miluješ mě více než oni?“ „Ano, Pane,“ odpověděl mu. „Ty víš, že tě mám rád.“ Ježíš mu na to řekl: „Pas mé beránky.“

¹⁶ Potom se ho zeptal podruhé: „Šimone Janův, miluješ mě?“ „Ano, Pane,“ odpověděl mu. „Ty víš, že tě mám rád.“ Tehdy mu Ježíš řekl: „Pečuj o mé ovce.“

Zázrak

¹⁷ Potom se ho zeptal potřetí: „Šimone Janův, máš mě rád?“ Petr se zarmoutil, že se ho Ježíš potřetí zeptal: „Máš mě rád?“ Odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno. Ty víš, že tě mám rád.“
Ježíš mu na to řekl: „Pas mé ovce.“

¹⁸ Amen, amen, říkám ti: Když jsi byl mladší, oblékal ses a chodils, kam jsi chtěl. Až zestárneš, rozpřáhneš ruce, oblékne tě jiný a povede tě, kam nechceš.“

¹⁹ (To řekl, aby mu naznačil, jakou smrtí oslaví Boha.) Po těch slovech mu řekl: „Následuj mě.“

Lidé již přišli se spoustou nápadů, co by mohl tento zázrak znamenat.

Někteří se domnívají, že počet ryb (153) má nějaký zvláštní význam.

Další říkají, že Ježíš připomíná svým učedníkům jednu předchozí situaci, kdy jim řekl, že budou „lovit lidi“ – problém je v tom, že tato slova nejsou zaznamenána v Janově evangeliu, ale v ostatních evangeliích.

Klíčem k pochopení zázraku jsou slova, která následují po něm a vysvětlují ho.

Co Ježíš dělá a co učí ve verších 15–19?

- Díky velkému počtu ulovených ryb nasýtil apoštoly.
- Jedí spolu snídani.

Jaký příkaz

pak dává apoštolům?

„Pas mé beránky.“ **v. 15**

Co to znamená?

Ježíš často mluvil o ovcích/beráncích.

Vzpomeňte si na Jana 10,11: „**Já jsem dobrý pastýř.**“

a Jana 10,27: „**Mé ovce slyší můj hlas a já je znám a následují mě.**“

Lidé, kteří milují a následují Ježíše, jsou „ovce“ – a on je jejich Dobrý pastýř.

Ježíš chce, aby nás apoštolové sytili jeho slovem (učili jeho slovo).

v. 15: „Pas mé beránky.“

v. 16: „Pečuj o mé ovce.“

v. 17: „Pas mé ovce.“

v. 19: „Následuj mě.“

Je tedy pravděpodobné, že podstatou tohoto zázraku je nasycení, nikoli lov ryb. Ježíš sytí své vystrašené a deprimované učedníky a znovu jim dává za úkol sytit jiné.

- Zázrak v podobě velkého úlovku měl sloužit výhradně apoštolům – měl podtrhnout Ježíšovu pozici jako toho, kdo se o ně postará, když se vydají sytit druhé.

Ježíš úlovek nepotřeboval – snídani už měl hotovou!

v. 9: „Když vystoupili na břeh, uviděli rozdělaný oheň a na něm rybu a chléb.“

- Byli zpět u Tiberiadského jezera, což je jiné označení pro Galilejské jezero.

Apoštolové zamířili zpátky ke Galilejskému jezeru, aby se znovu začali věnovat rybaření. Tam jsme je ostatně potkali v první kapitole. Vzkříšený Ježíš je vyhledal a znovu je zaměstnal.

- Jan jako obvykle uvádí spoustu detailů, takže víme, že jeho vyprávění můžeme důvěřovat: místo, čas, a dokonce počet velkých ryb!

Pokud opravdu jde o příběh o vyslání učedníků do služby, co nám říká o roli Petra a Jana v úvodní fázi dějin církve?

Otočme stránku a podívejme se...

Petr

Petr nemohl být víc na dně. Právě Ježíše zklamal tím, že ho třikrát zapřel.

v. 15: „Miluješ mě více než oni?“

v. 16: „Miluješ mě?“

v. 17: „Máš mě rád?“

v. 15: „Ano, Pane,“ odpověděl mu. „Ty víš, že tě mám rád.“

v. 16: „Ano, Pane,“ odpověděl mu. „Ty víš, že tě mám rád.“

v. 17: „Pane, ty víš všechno. Ty víš, že tě mám rád.“

Jaké bylo Petrovo
duševní rozpoložení
na konci 18. kapitoly?

Na co se Ježíš Petra
ptá ve verších 15–17?

Jak Petr odpovídá?

15 Po snídani se Ježíš zeptal Šimona Petra: „Šimone Janův, miluješ mě více než oni?“ „Ano, Pane,“ odpověděl mu. „Ty víš, že tě mám rád.“ Ježíš mu na to řekl: „Pas mé beránky.“

16 Potom se ho zeptal podruhé: „Šimone Janův, miluješ mě?“ „Ano, Pane,“ odpověděl mu. „Ty víš, že tě mám rád.“ Tehdy mu Ježíš řekl: „Pečuj o mé ovce.“

17 Potom se ho zeptal potřetí: „Šimone Janův, máš mě rád?“ Petr se zarmoutil, že se ho Ježíš potřetí zeptal: „Máš mě rád?“ Odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno. Ty víš, že tě mám rád.“ Ježíš mu na to řekl: „Pas mé ovce.“

Všimněte si, že Ježíš Petrovi položil třikrát tu samou otázku. Je to záměrné opakované vyslání do služby – vyvrácení Petrova trojho zapření. Stejně jako zážrak s lovem ryb, kde za úspěchem nestály dovednosti rybářů, ale Ježíš, který naplnil síť tak, až se trhaly...
... ani zde to nebude Petrova síla nebo dovednosti, díky kterým bude moct být pro Boha užitečný, ale bude to Ježíš, kdo mu dá sílu konat Boží dílo budování církve!
Z úplného dna a zoufalství přivádí Ježíš Petra do postavení pověřeného vůdce Boží církve na zemi...

Nás (ovce) bude sytit Ježíš – prostřednictvím apoštolů, s Petrem v čele:

V. 15: „Pas mé beránky.“

V. 16: „Pečuj o mé ovce.“

V. 17: „Pas mé ovce.“

Petr tedy dostává úkol...

Co se stalo až dosud?

Dostává nové jméno: Kéfa – což znamená „skála“.
(1,12)

Dostal slib, že přijde Duch svatý a „naučí [ho] všemu“. (14,26)

„Duch pravdy ... o mně [Ježíši] bude vydávat svědectví.“ (15,26)

„A vy také vydávejte svědectví.“ (15,27)

„Až ale přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy.“ (16,13)

Co myslí Ježíš slovy „pas mé ovce“?

Duch svatý dal apoštolům Boží pravdu. Tu nyní mají předávat druhým. To znamenají slova „pas mé ovce“ – znamená to vyučovat lidi Božímu slovu, Bibli. Je jasné, že Petr je postaven do čelní pozice jako první vůdce církve.

Pro Ježíše je nejdůležitější, aby celý svět slyšel jeho slovo. (Vzpomeňte si na Jana 10,27: „mé ovce slyší můj hlas.“)

Jde o šíření Božího slova...

Historické doklady ukazují, že počet křesťanů v Římské říši mezi lety 40 až 350 po Kr. s každým desetiletím narostl o 40 %, a to i přes veškeré snahy úřadů rozdrtit, potlačit a vymazat ranou církev ze světa.

V době vlády císaře Konstantina (kolem roku 307 po Kr.) se již křesťany stalo 33 milionů lidí – což představovalo 56 % obyvatelstva říše!

Jak došlo k tak masivnímu růstu?

- Lidé slyšeli slova apoštolského učení.
- Duch svatý mu dodával moc.

Křesťanství se rozvíjí, pokud je založeno na učení apoštolů v evangeliích.

Když si budeme hledat církevní společenství, musíme si položit otázku: „Vyučuje se tam Bible? Vysvětlují tam stejné evangelium, které učil Duch svatý apoštolů?“

¹⁸ Amen, amen, říkám ti: Když jsi byl mladší, oblékal ses a chodils, kam jsi chtěl. Až zestárneš, rozpřáhneš ruce, oblékne tě jiný a povede tě, kam nechceš.“

¹⁹ (To řekl, aby mu naznačil, jakou smrtí oslaví Boha.) Po těch slovech mu řekl: „Následuj mě.“

Co je tak úžasného na verši 18?

Ježíš přesně ví, co se s Petrem stane. Ví, že Petr zemře mučednickou smrtí.

V čem nám to může pomoci?

Ježíš nechce, abychom se báli, že se na jeho plánu něco pokazilo, když vidíme Petrovu smrt. Ježíš to věděl – bylo to součástí jeho plánu.

(Z dějin víme, že Petr byl Římany ukřižován hlavou dolů.)

Někteří křesťané tvrdí, že Petr měl „pást Boží ovce“ při večeři Páně, a že kněží v církvi jsou nějakým způsobem spojeni s Petrem prostřednictvím nepřerušené řady generací kněží, kteří vkládají ruce na posvěcení další generace. Kněží pak rozdávají chléb a sytí ovce.

Tento názor se pojí s velkými problémy. Jedním z nich je například to, že v Janově evangeliu není zmínka o poslední večeři či večeři Páně. Nezdá se pravděpodobné, že Ježíš má na mysli právě toto, když Petrovi přikazuje: „Pas mé ovce“.

Je mnohem pravděpodobnější, že má na mysli službu zaměřenou na slovo, ne náboženský akt vkládání rukou od jedné generace ke druhé už od Petrovy doby,

... obzvláště když si vzpomeneme na obraz ovcí a pastýře v Janovi 10:

Skutečné ovce Ježíšova stáda slyší jeho hlas!

(Vzpomeňte si také na to, že jsme při studiu 6. kapitoly Jana viděli Ježíše používat chléb jako obraz pro víru v něj. Nemluvil doslova o večeři Páně.)

²⁰ Petr se otočil a uviděl za sebou jít učedníka, kterého Ježíš miloval. (Byl to ten, který ho tehdy při večeři objal a zeptal se: „Pane, kdo tě zradí?“)

²¹ Když ho Petr uviděl, zeptal se Ježíše: „Pane, a co on?“

²² Ježíš mu řekl: „Jestli ho tu chci nechat, dokud nepřijdu, co je ti po tom? Ty mě následuj.“

Jan

²³ Mezi bratry se pak rozneslo, že ten učedník nezemře. Ježíš mu však neřekl, že nezemře, ale: „Jestli ho tu chci nechat, dokud nepřijdu, co je ti po tom?“

²⁴ To je ten učedník, který vydává svědectví o těchto věcech a zapsal je; a víme, že jeho svědectví je pravdivé.

²⁵ Ježíš ovšem udělal i mnoho jiných věcí. Kdyby měly být všechny jednotlivě vypsány, mám za to, že by bylo napsáno tolik knih, že by se ani nevešly na svět.

Ve verších 20-25 se pozornost přesouvá k Janovi – autorovi evangelia.

Proč Jan zaznamenává tuto událost?

Jan zapisuje tento detail, aby uvedl na pravou míru zvěsti, které se začaly šířit mezi ranými učedníky, které pravděpodobně začaly sílit s tím, že jen Jan se dožil vysokého věku.

Co nám 24. verš říká o Janově vyprávění?

Je to pravda! Jan zapsal přesné očitě svědectví.

Zaznamenal Jan všechno, co se stalo?

Ne! Jan říká, že v době, kdy se všechno psalo na drahý papyrus, nemohl zapsat všechno. Byla by to příliš komplikovaná práce.

Shrnutí

Ježíš dává na první místo péči o ovce, aby mohly mít život. To je učení jeho slova.

Jan 20,30-31:

„Ježíš ovšem před svými učedníky vykonal i mnoho jiných znamení, která v této knize nejsou zapsána. Tato jsou ale zapsána, abyste uvěřili, že Ježíš je Mesiáš, Boží Syn, a abyste skrze víru měli život v jeho jménu.“

Jan 21

¹Potom se Ježíš znovu ukázal učedníkům u Tiberiadského jezera. Stalo se to takto: ²Šimon Petr, Tomáš zvaný Dvojče, Natanael z Kány Galilejské, synové Zebedeovi a další dva jeho učedníci byli spolu. ³„Jdu na ryby,“ řekl jim Šimon Petr. „Půjdeme s tebou,“ odpověděli. A tak šli a nastoupili na loď. Té noci ale nic nechytily. ⁴Za svítání stál na břehu Ježíš (učedníci ale nevěděli, že je to on). ⁵„Nemáte něco k jídlu, hoši?“ zavolal na ně. „Nemáme,“ odpověděli. ⁶„Hodte síť napravo od lodi a něco najdete,“ řekl jim. Hodili tedy síť a už ji ani nemohli utáhnout, kolik v ní bylo ryb. ⁷Učedník, kterého Ježíš miloval, tehdy řekl Petrovi: „To je Pán!“ Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, oblékl si plášť (protože byl svlečený) a vrhl se do vody. ⁸Ostatní učedníci pak připluli s lodí (nebyli totiž daleko od břehu, jen asi dvě stě loket) a táhli tu síť s rybami. ⁹Když vystoupili na břeh, uviděli rozdělaný oheň a na něm rybu a chléb. ¹⁰Ježíš jim řekl: „Přineste trochu ryb, které jste teď nalovili.“ ¹¹Šimon Petr tedy šel a vytáhl na břeh plnou síť - 153 velkých ryb! A přestože jich bylo tolik, síť se neroztrhla. ¹²„Pojďte snídat,“ řekl jim Ježíš. Nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ protože věděli, že je to Pán. ¹³Ježíš přistoupil, vzal chléb a podával jim ho a podobně i rybu. ¹⁴Tak se Ježíš už potřetí po svém zmrtvýchvstání ukázal učedníkům. ¹⁵Po snídání se Ježíš zeptal Šimona Petra: „Šimone Janův, miluješ mě více než oni?“ „Ano, Pane,“ odpověděl mu. „Ty víš, že tě mám rád.“ Ježíš mu na to řekl: „Pas mé beránky.“ ¹⁶Potom se ho zeptal podruhé: „Šimone Janův, miluješ mě?“ „Ano, Pane,“ odpověděl mu. „Ty víš, že tě mám rád.“ Tehdy mu Ježíš řekl: „Pečuj o mé ovce.“ ¹⁷Potom se ho zeptal

potřetí: „Šimone Janův, máš mě rád?“ Petr se zarmoutil, že se ho Ježíš potřetí zeptal: „Máš mě rád?“ Odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno. Ty víš, že tě mám rád.“ Ježíš mu na to řekl: „Pas mé ovce. ¹⁸Amen, amen, říkám ti: Když jsi byl mladší, oblékal ses a chodils, kam jsi chtěl. Až zestárneš, rozpráhneš ruce, oblékne tě jiný a povede tě, kam nechceš.“ ¹⁹(To řekl, aby mu naznačil, jakou smrtí oslaví Boha.) Po těch slovech mu řekl: „Následuj mě.“ ²⁰Petr se otočil a uviděl za sebou jít učedníka, kterého Ježíš miloval. (Byl to ten, který ho tehdy při večeři objal a zeptal se: „Pane, kdo tě zradí?“) ²¹Když ho Petr uviděl, zeptal se Ježíše: „Pane, a co on?“ ²²Ježíš mu řekl: „Jestli ho tu chci nechat, dokud nepřijdu, co je ti po tom? Ty mě následuj.“ ²³Mezi bratry se pak rozneslo, že ten učedník nezemře. Ježíš mu však neřekl, že nezemře, ale: „Jestli ho tu chci nechat, dokud nepřijdu, co je ti po tom?“ ²⁴To je ten učedník, který vydává svědectví o těchto věcech a zapsal je; a víme, že jeho svědectví je pravdivé. ²⁵Ježíš ovšem udělal i mnoho jiných věcí. Kdyby měly být všechny jednotlivě vypsány, mám za to, že by bylo napsáno tolik knih, že by se ani nevešly na svět.

Otázky k zamyšlení:

Jak tyto poznámky změnil váš pohled na to, kdo je Ježíš?

- Je to Kristus, Boží Syn?

Pomohly vám tyto poznámky pochopit, co to znamená „mít život v jeho jménu“ (Jan 20,31)?

Chápete Boží milost a pravdu? (Boží bohatství, za které zaplatil Kristus.)

Jan 1,14: „To Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.“

Změnil Ježíš při studiu jeho slova vaše myšlení a srdce, takže jste se stali součástí Boží rodiny?

Jan 1,12: „Ale těm, kteří ho přijali, dal právo být Božími dětmi – všem těm, kdo věří v jeho jméno.“

Můžete napsat své vlastní jméno do tohoto verše z Jana 1,12:

„Ale, který/ která ho přijal/a, dal právo být Božím dítětem –, který/ která věří v jeho jméno.“

Sami nepřinášíme nic. To Bůh Stvořitel udělal vše potřebné – naším úkolem je prostě přijmout jeho dar, který dává zdarma. Děláme to tím, že přiznáme svůj hřích, litujeme ho a přijmeme Ježíše jako svého Spasitele. Můžete to udělat hned teď. Zde je modlitba, kterou se můžete modlit:

Pane Ježíši Kriste, přináším ti nyní sebe samého.
Vím, že jsem zhřešil ve svých myšlenkách, slovech i skutečích.
Vím, že potřebuji tvé odpuštění, a upřímně svého hříchu lituji.
Děkuji, že jsi přišel z nebe, abys mě zachránil tím, že jsi za mě zemřel na kříži. Děkuji, že jsi vstal z mrtvých a žiješ navěky.

Vím, že nemůžu udělat nic, abych si zasloužil tvé odpuštění – ty jsi už vše vykonal na kříži.

S vděčností ti dávám svůj život, prosím o tvé
odpuštění a přijetí. Odvracím se od svého hříchu.

Prosím tě, abys přišel do mého života, protože věřím,
že jen ty mě můžeš zachránit.

Přijď jako můj Spasitel a očisti mě.

Přijď jako můj Pán a ujmí se vedení mého života.

Přijď jako můj přítel a buď se mnou.

Pošli prosím svého svatého Ducha, aby žil ve mně
a učinil mne dítětem ve tvé rodině.

O to se modlím v Ježíšově jménu,

Amen!

Jan 1,4: „V něm byl život a ten život byl světlem lidí.“

Jan 3,16-17: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal
svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něj věří,
nezahynal, ale měl věčný život. Bůh neposlal svého
Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze
něj spasen.“

Jan 6,35: „Ježíš jim odpověděl: „Já jsem chléb života.
Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět; kdo věří
ve mě, nebude nikdy žíznit.““

Název originálu: The Word One to One

Copyright © 2014 William Taylor/Richard

Borgonon/10Publishing

Vydavatel: 10Publishing, a division of 10ofthose.com

www.10ofthose.com

Slovo jeden jednomu – Jedenáctý díl

1. české vydání 2021

Vydavatel: © PROMISE CZ, z. s.

www.promisecz.org

Překlad z anglického originálu: Radka Braňová

Sazba textu: Jan Vopalecký

Tisk: Tiskservis Jiří Pustina

Veškerá práva českého vydání vyhrazena.

Žádná část této knihy nesmí být v jakékoli formě
reprodukována bez předchozího písemného svolení
vydavatele.

Neoznačené biblické verše jsou z Bible,

překlady 21. století © 2017, BIBLION, z. s.

Použito se svolením vydavatele.

Všechna práva vyhrazena.

Knihu lze zakoupit:

PROMISE CZ, z.s.

www.promisecz.org

ISBN 978-80-87812-32-7

ISBN 978-80-87812-11-2 (soubor)